

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010004
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5313010004.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. novembra 2013 v Žiline, o odvolaní obžalovaného C. I. W. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 2T/2/2013-69 zo dňa 28.5.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. I. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. I. W. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 27.5.2012 okolo 15.35 hod. viedol osobné motorové vozidlo Peugeot, ev.č. PU-920 BF po ceste E 75 v obci J., okres M., v smere od Českej republiky, kde bol za železničným priecestím zastavený hliadkou Železničnej polície a bolo zistené, že vozidlo viedol i napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku OR-PZ v Bratislave IV, ODI Bratislava pod č.p. OPR-P-1145/IV-DI-BCP-2011 z 24.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 17.2.2012, mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 8 mesiacov, odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace. Výkon tohto trestu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 1 rok. Súčasne mu uložil podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. Odvolanie odôvodnil písomne prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že je občan Poľskej republiky, na území Slovenskej republiky mal dlhodobý trvalý pobyt v dobe od 11.12.2006 na dobu 5 rokov, teda do 11.12.2011, pričom bol v tom čase prihlásený na trvalý pobyt na adrese T.-C., U. XX. Následne sa na území Slovenskej republiky nezdržoval až do dňa 12.11.2012, od ktorého dňa má znovu na obdobie 10 rokov, teda do 11.11.2022 prihlásený trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, znovu na adrese T.-C., U. XX. Už z oficiálnych údajov teda vyplýva, že pokiaľ v minulosti sa mal dopustiť dopravného priestupku, tak dňa 24.1.2012, kedy malo byť vydané rozhodnutie o tomto priestupku, a ani dňa 17.2.2012, kedy malo nadobudnúť právoplatnosť, nemal na území Slovenskej republiky žiadny pobyt, zdržiaval sa v Poľskej republike, preto pokiaľ sa uvádza, že mu malo byť doručované rozhodnutie OR PZ v Bratislave IV z 24.1.2012, tak on sa zákonným spôsobom o takomto rozhodnutí nemohol dozvedieť, nemohlo byť zákonným spôsobom takéto rozhodnutie správoplatnené, nakoľko ho nemohol prevziať na území Slovenskej republiky, keďže v období od 11.12.2011 do 12.11.2012 nemal na území Slovenskej republiky žiaden trvalý pobyt a ani žiadnu adresu na doručovanie oficiálnych písomností. Je pravdou, že na území Slovenskej republiky má

vydané živnostenské oprávnenie, a to na adrese T., U. XX a toto má vydané nepretržite od 19.1.2009 doposiaľ, ale jedná sa o formálny údaj a v dobe od 11.12.2011, kedy mu skončil pobyt na území SR, do 12.11.2012 na uvedenej adrese nemal trvalý pobyt na území SR. Nemohol teda v tomto období preberať žiadnu poštu.

Poukázal ďalej na zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. s tým, že sa nemal ako dozvedieť ako cudzí štátny občan, že má mať uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Konanie zodpovedného príslušníka polície, ktorý si neoveril, že v dobe vydania uvedeného rozhodnutia nemá trvalý pobyt na Slovensku, a aj napriek tomu mu zasielal takéto rozhodnutie na adresu, kde už nemal pobyt, tak takéto konanie je porušením aj Dohovoru o ochrane práv a slobôd občanov, nakoľko písomnosti majú byť doručované tak, aby sa dotknutá osoba o doručovaní mohla aj skutočne dozvedieť. Keďže u uvedeného skutku sa vyžaduje úmyselné konanie, čo preukázané nebolo, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd sám rozhodol v zmysle ustanovenia § 285 písm. b) Tr. por. oslobodením spod obžaloby, nakoľko s poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. v danej veci žalovaný skutok nie je trestným činom.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné a obžalovaný žiadal prípadne zmierniť trest. Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného Dariusza Andrzeja Ziebu nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä zásady zákonného procesu podľa § 2 ods. 7, práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12, rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré trestný proces upravujú.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz ako priamych, tak aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa, ako aj všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa tohto uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd podrobne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, ktoré sa týkajú výroku o vine, a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého

rozsudku si odvolací súd v celom rozsahu osvojuje a v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

K výroku o vine môže krajský súd len stručne uviesť, že je nesporné, že obžalovanému bol uložený rozhodnutím OR PZ Bratislava IV, ODI Bratislava č. ORP-P-1145/IV-DI-BCP-2011 z 21.4.2012 trest zákazu činnosti, ktorý plynul od 17.2.2012. Ako vyplýva z pripojeného spisového materiálu OR PZ Bratislava IV, obžalovaný sa dopustil priestupku, keď dňa 19.11.2011 v čase o 12.25 hod. viedol motorové vozidlo zn. Volkswagen Caddy, ev.č. BA-696OZ a prekročil v obci najvyššiu povolenú rýchlosť jazdy o 61 km/hod., kedy mu bola pomocou cestného radarového rýchlomeru nameraná rýchlosť 111 km/hod. Po zastavení a kontrolovaní hliadkou PZ pri kontrole nepredložil platný doklad predpísaný zákonom, a to vodičský preukaz. Za to mu bola uložená pokuta vo výške 350,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 8 mesiacov, ktorý začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, teda dňom 17.2.2012 a plynul do 17.10.2012. Zo spisového materiálu OR PZ vyplýva, že obžalovanému bolo doručované rozhodnutie o priestupku, pričom bolo aplikované tzv. náhradné doručenie, keďže obžalovaný si zásielku, ktorá bola uložená na pošte, v odbernej lehote nevyzdvihol.

Je nesporné, že obrana obžalovaného je založená predovšetkým na tej skutočnosti, že na území Slovenskej republiky bol registrovaný ako občan európskeho hospodárskeho priestoru od 11.12.2006 do 11.12.2011 a od 12.11.2012 na neobmedzený čas s povolením na pobyt, platným do 11.11.2022. K pobytu je prihlásený na adrese T., U. XX. Obrana obžalovaného spočíva teda predovšetkým v tom, že v období od 11.12.2011 do 12.11.2012 nemal oficiálne na území Slovenskej republiky povolený pobyt. Táto skutočnosť však obžalovaného podľa názoru krajského súdu nezbavuje zodpovednosti za spáchaný priestupok a následne nezbavuje ho zavinenia, že viedol motorové vozidlo v treste zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený.

Z priestupkového spisu jednoznačne vyplýva, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že spáchal dopravný priestupok, kedy prekročil rýchlosť v obci o 61 km/hod. a jazdil bez príslušných dokladov. Mohol teda dôvodne očakávať a predvídať, že takýto priestupok bude nejakým spôsobom postihnutý. Nemožno ospravedlňovať jeho konanie a tiež nemožno jeho povinnosti prenášať na iné osoby, pokiaľ obžalovaný uvádzal, že bolo povinnosťou príslušníka polície, aby ho riadne zohnal a doručil mu rozhodnutie o priestupku. Obžalovaný v čase, keď sa dopustil priestupku, uvádzal svoju adresu T.-C., U. č. XX. Z uvedenej adresy bol predvolaný aj na prejednanie priestupku, na ktoré sa nedostavil, rovnako sa zásielka doručila tzv. fikciou doručenia a následne mu na túto adresu bolo doručované aj rozhodnutie o priestupku. Keďže orgánom polície nebola oznámená skutočnosť, že by sa na uvedenej adrese obžalovaný nezdržiaval, nemohla vzniknúť pochybnosť o nemožnosti doručenia zásielky. Skutočnosť, že oficiálne obžalovaný nemal povolený pobyt na území Slovenskej republiky v období od 11.12.2011 do 12.11.2012, nemá vplyv na to, že sa na adrese T., U. č. XX mohol zdržiavať. Sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase spáchania skutku chodieval na U., či nemá nejakú poštu a vyjadril sa tiež, že chodieval na U. hlavne kvôli pošte a takto musí chodiť stále, či tam nemá nejakú poštu. Naviac, na tejto adrese má nahlásený trvalý pobyt aj v súčasnosti a aj v predchádzajúcom období mal v Slovenskej republike vydané živnostenské oprávnenie.

Z uvedeného dôvodu aj krajský súd vyhodnotil obranu obžalovaného ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaný sa sám svojím konaním pripravil o možnosť brániť sa zákonným spôsobom v konaní ohľadne priestupku, keď sa svojím ľahkovážnym prístupom pripravil o možnosť, aby mu bolo doručené rozhodnutie do vlastných rúk. Za týmto účelom jestvuje náhradné doručenie, kde platí tzv. fikcia doručenia a v prípade, že si adresát nepreberie zásielku, platí, že táto bola doručená dňom uloženia a to bez ohľadu na to, či sa adresát o uložení zásielky dozvedel. Aj okresný súd správne konštatoval, že boli splnené zákonné podmienky na uloženie písomnosti na pošte a nebola zistená vada pri doručovaní rozhodnutia v priestupkovom konaní. Naviac, obžalovaný sa ani nijakým spôsobom v tomto konaní nebránil proti rozhodnutiu o priestupku, pokiaľ bol názoru, že došlo k porušeniu jeho práv. Obžalovaný teda minimálne musel vedieť, že je proti nemu vedené nejaké konanie v súvislosti s už spomínaným priestupkom a napriek tomu sa sám spoliehal na to, že toto konanie ešte nebolo ukončené. Toto však nemôže byť na ujmu orgánom oprávneným prejednávať priestupky, ale len na ujmu obžalovaného.

Po ustálení uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že námietky, ktoré obžalovaný vzniesol vo svojom odvolaní, tvoria už podstatu jeho obhajobných námietok, ktoré boli ním uvádzané aj v konaní pred súdom a s ktorými sa vysporiadal už aj prvostupňový súd. Tieto námietky nie sú v žiadnom prípade relevantné a možno ich vyhodnotiť ako účelovú obranu obžalovaného v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky spočívajúce v nedostatku zavinenia, tak je potrebné dať obžalovanému za pravdu, že prečin marenia úradného rozhodnutia si vyžaduje úmyselné zavinenie. V danom prípade sa však jedná minimálne o nepriamy úmysel, keď páchatel nechce spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, súčasne je však uzrozumený s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nastane. Obžalovaný mohol predpokladať, že za predchádzajúci priestupok mu môže byť uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, preto musel byť uzrozumený s tým, že v prípade, že mu tento trest bude uložený a poruší ho, nastane následok predpokladaný zákonom.

Krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že konanie obžalovaného, ktorý viedol motorové vozidlo napriek tomu, že mu bol uložený trest zákazu činnosti, napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., a preto jeho rozhodnutie o vine je správne a zákonné. Odvolací súd nemá voči tomuto výroku žiadne výhrady.

Pokiaľ ide o výrok o treste, aj tento považuje krajský súd za správny a zákonný. Okresný súd uložil obžalovanému mierny trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou pri správnom zistení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Rovnako správne a zákonné je aj uloženie trestu zákazu činnosti, keď bol tento uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Na tomto závere nedokáže nič zmeniť ani tvrdenie obžalovaného na verejnom zasadnutí o negatívnom vplyve trestu zákazu činnosti na jeho život. Krajský súd si je vedomý, že trest zákazu činnosti bráni obžalovanému viesť motorové vozidlo, čo môže mať vplyv aj na jeho prácu, avšak pri tomto druhu trestu možno tento vplyv eliminovať výmerou trestu zákazu činnosti, čo sa v danom prípade aj uskutočnilo a okresný súd uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Je však potrebné uviesť, že obžalovanému je nutné uložiť tento trest, keďže nerešpektoval predchádzajúci trest zákazu činnosti, avšak jeho skutočnú výmeru môže ovplyvniť práve jeho správanie sa v ďalšom živote, a to v súvislosti s možnosťou podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Takéto úvahy sú však v tomto štádiu konania predčasné. Krajský súd vyhodnotil rozhodnutie okresného súdu za správne a zákonné.

Na základe vyššie uvedených skutočností, keď odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je v žiadnom smere dôvodné, toto odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.